

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาผลการใช้กิจกรรมละครบำบัดที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิจัยเป็น 2 ส่วนตามลำดับ ดังนี้

1. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนน จากแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมละครบำบัด

2. การแสดงความถี่ของพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เนื่องมาจากการเห็นคุณค่าในตนเองในห้องเรียนของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย เป็นรายกรณี 3 กรณี ตลอดจนการทดลอง 3 ระยะ

มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนจากแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมละครบำบัด โดยแบ่งเป็นข้อมูลคะแนนรายบุคคล และภาพรวมข้อมูลคะแนนจากแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียน ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมละครบำบัด ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ก.

ข้อมูลพื้นฐาน นักเรียน ก. เพศหญิง อายุ 11 ปี กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ และมีพฤติกรรมสมาธิสั้นควบคุม นักเรียน ก. มีฝาแฝดเพศเดียวกันที่ไม่มีความผิดปกติ ผู้ปกครองมีกิจการส่วนตัว ฐานะดี จึงทำให้สามารถสนับสนุนกิจกรรมพัฒนาศักยภาพให้แก่นักเรียนได้ดี จากการสัมภาษณ์ครูประจำชั้นเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียน และผู้วิจัยได้ทำการสังเกตพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนด้วยตนเอง พบว่าพฤติกรรมในห้องเรียนของนักเรียนที่เป็นปัญหา คือ นักเรียนไม่ตั้งใจเรียน ไม่สนใจกิจกรรม มักไม่สบตาครู หรือหันหน้าไปทางอื่นตลอดเวลาเรียน เพื่อนและครูต้องกระตุ้นเตือนตลอด จึงจะร่วมกิจกรรม หมคความสนใจในกิจกรรมที่ทำอยู่หรือลืมหืมได้ง่าย เนื่องจากนักเรียนมีรูปร่างใหญ่ นักเรียนจึงต้องนั่งข้างหลัง และถ้าหากวิชาใดนักเรียนนั่งเรียนร่วมกับเพื่อนที่พื้น นักเรียนจะถอยหลัง หรือซุกตัวอยู่ในซอกระหว่างเก้าอี้ มีการบ้านและงานค้าง ซึ่งทำให้ต้องทำการบ้านกับครูในเวลาหลังเลิกเรียนเสมอ ผู้วิจัยสังเกต ได้ขณะทำการทดลอง พบว่านักเรียน ก. ชอบบุคคลที่พูดจาไพเราะและให้ความสนใจตน และในทางตรงกันข้าม นักเรียนไม่ชอบบุคคลที่พูดล้อเลียนตน หรือพูดไม่ไพเราะกับตน จากคำบอกเล่าและการแสดงออกของนักเรียนเอง นั่นคือ นักเรียนจะเดินเข้ามา

เกาะแขนผู้วิจัย และพูดคุย บอกสิ่งที่ตนคิดเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป เรื่องครอบครัว และเพื่อนๆอย่างเปิดเผย เนื่องจากผู้วิจัยให้ความสนใจตน แต่เมื่อต้องร่วมทำกิจกรรม นักเรียน ก. จะแสดงท่าทางอึดออด และบอกว่าไม่อยากทำ ไม่ได้หรือไม่ว่า และจากการตอบแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีผลคะแนนก่อนและหลังทำกิจกรรมละครบำบัด ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลคะแนนจากแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ก.

ความรู้สึก	ก่อนการจัดกิจกรรม ละครบำบัด		หลังการจัดกิจกรรม ละครบำบัด	
	ความถี่	คะแนน	ความถี่	คะแนน
ฉันไม่ค่อยมั่นใจเวลาจะทำสิ่งต่างๆ	ตลอดเวลา	-1	บางครั้ง	0
ฉันทำให้พ่อแม่ไม่มีความสุข	ตลอดเวลา	-1	บางครั้ง	0
ฉันชอบรูปร่างหน้าตาของตัวเอง	ตลอดเวลา	1	ตลอดเวลา	1
ฉันรู้สึกดีกับตนเองเวลาฉันอยู่กับเพื่อนๆ	บางครั้ง	0	ตลอดเวลา	1
ฉันอยากเข้าใจมากกว่านี้ เวลาครูอธิบาย	ตลอดเวลา	-1	ตลอดเวลา	-1
ฉันมีความพยายาม ในการทำสิ่งต่างๆ ไม่ล้มเลิกง่ายๆ	ไม่เคย	-1	ตลอดเวลา	1
ฉันรู้สึกว่าตนเองไม่น่าสนใจ ไม่มีใครรู้จักฉัน	บางครั้ง	0	บางครั้ง	0
ฉันได้รับการสนับสนุนที่ดีจากครอบครัว	ตลอดเวลา	1	ตลอดเวลา	1
ฉันอยากสูงใกล้เคียงกับเด็กวัยเดียวกัน	ไม่เคย	1	ไม่เคย	1
ฉันรู้สึกเหงา	บางครั้ง	0	บางครั้ง	0
ฉันมีปัญหาในการทำแบบฝึกหัดและการบ้าน	ตลอดเวลา	-1	ตลอดเวลา	-1
ฉันมีความสุขในสิ่งที่ฉันเป็น	ตลอดเวลา	1	ตลอดเวลา	1
ฉันรู้สึกเงินอายุเวลาพบปะกับคนอื่น	บางครั้ง	0	บางครั้ง	0
ฉันเป็นสมาชิกคนสำคัญของครอบครัว	บางครั้ง	0	บางครั้ง	0
ฉันอยากให้ร่างกายของฉันเปลี่ยนไปจากนี้	ไม่เคย	1	ไม่เคย	1
ฉันเป็นหัวใจหรือผู้นำในการเล่นกับเพื่อน	บางครั้ง	0	บางครั้ง	0
ฉันชอบร่วมกิจกรรมการเรียน	ไม่เคย	-1	ไม่เคย	-1

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลคะแนนจากแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ก. (ต่อ)

ความรู้สึก	ก่อนการจัดกิจกรรม ละครบำบัด		หลังการจัดกิจกรรม ละครบำบัด	
	ความถี่	คะแนน	ความถี่	คะแนน
ฉันไม่ภูมิใจกับอะไรเลยที่เกี่ยวกับตนเอง	ตลอดเวลา	-1	บางครั้ง	0
ฉันอยากได้รับประสบการณ์ใหม่ๆที่ทำหาย	ไม่เคย	-1	บางครั้ง	0
ฉันรู้สึกว่ามีเพื่อนหรือน้องทำสิ่งต่างๆได้ดีกว่าฉัน	ตลอดเวลา	-1	ตลอดเวลา	-1
ฉันหน้าตาดี	ไม่เคย	-1	บางครั้ง	0
ฉันเป็นเพื่อนที่ดี	ตลอดเวลา	1	ตลอดเวลา	1
ฉันอยากเป็นนักเรียนที่คิดกว่านี้	ตลอดเวลา	-1	ตลอดเวลา	-1
ฉันเป็นคนดี	บางครั้ง	0	ตลอดเวลา	1
ฉันไม่ค่อยแสดงอารมณ์ความรู้สึกของตนเอง	บางครั้ง	0	บางครั้ง	0
ฉันเป็นลูกที่ดี	ตลอดเวลา	1	ตลอดเวลา	1
ฉันยิ้มสวย		-1	บางครั้ง	0
ฉันอยากเหมือนคนอื่นๆ	ตลอดเวลา	-1	ไม่เคย	1
ฉันชอบยกมือตอบคำถามของครูหรือทำ โจทก์หน้าชั้นเรียน	ไม่เคย	-1	ไม่เคย	-1
ฉันมักจะยอมรับผิดเอง เวลาที่ฉันทำผิดพลาด	บางครั้ง	0	บางครั้ง	0
รวม		-7		5

2) นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ข.

ข้อมูลพื้นฐาน นักเรียน ข. เพศหญิง อายุ 10 ปี กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ นักเรียน ข. ก่อนข้างเจียบ ไม่ค่อยพูดหรือแสดงออกทางความคิด เมื่อต้องตอบคำถาม มักใช้เวลาคิดคำตอบนาน หรือตอบว่า “คิดไม่ออก” แม้ว่าจะเป็นเพียงคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ตนชอบหรือไม่ชอบก็ตาม จากการสัมภาษณ์ครูประจำชั้นเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียน และผู้วิจัยได้ทำการสังเกตพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนด้วยตนเองพบว่า พฤติกรรมในห้องเรียนของนักเรียนที่เป็นปัญหา คือ นักเรียนพยายามร่วมกิจกรรม และมีความสนใจสิ่งที่ครูสอนหน้าชั้นดี แต่นักเรียนจะไม่กล้าตอบคำถาม เมื่อครูเรียกหาอาสาสมัคร

ตอบคำถาม นักเรียนจะไม่ยกมือ หรือบางครั้งจากที่ยืนอยู่ สีหน้าก็จะเปลี่ยนไปเป็นเฉยๆ และ
 ดูกังวลเมื่อต้องตอบคำถาม เวลาทำกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนจะให้เพื่อนช่วยทำแบบฝึกหัด หรือปล่อยให้
 ให้เพื่อนทำงานกลุ่มจนเสร็จ โดยตนเองไม่แสดงความคิดเห็นอะไร และไม่ออกไปนำเสนอ
 หน้าชั้นเรียน นักเรียน ข. มีการบ้านและงานค้างบ้าง แต่ไม่มากเท่ากับนักเรียน ก. จากการตอบแบบ
 วัดการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีผลคะแนนก่อนและหลังทำ
 กิจกรรมละครบำบัด ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลคะแนนจากแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียนที่มีปัญหา
 ทางการเรียนรู้ ข.

ความรู้สึกลึก	ก่อนการจัดกิจกรรม ละครบำบัด		หลังการจัดกิจกรรม ละครบำบัด	
	ความถี่	คะแนน	ความถี่	คะแนน
ฉันไม่ค่อยมั่นใจเวลาจะทำสิ่งต่างๆ	ตลอดเวลา	-1	บางครั้ง	0
ฉันทำให้พ่อแม่ไม่มีความสุข	บางครั้ง	0	ไม่เคย	1
ฉันชอบรูปร่างหน้าตาของตัวเอง	ไม่เคย	-1	บางครั้ง	0
ฉันรู้สึกดีกับตนเองเวลาฉันอยู่กับเพื่อนๆ	บางครั้ง	0	บางครั้ง	0
ฉันอยากเข้าใจมากกว่านี้ เวลาครูอธิบาย	ตลอดเวลา	-1	ตลอดเวลา	-1
ฉันมีความพยายาม ในการทำสิ่งต่างๆ ไม่ ล้มเลิกง่ายๆ	บางครั้ง	0	บางครั้ง	1
ฉันรู้สึกว่าตนเองไม่น่าสนใจ ไม่มีใครรู้จักฉัน	ตลอดเวลา	-1	ไม่เคย	1
ฉันได้รับการสนับสนุนที่ดีจากครอบครัว	บางครั้ง	0	ตลอดเวลา	1
ฉันอยากสูงใกล้เคียงกับเด็กวัยเดียวกัน	ตลอดเวลา	-1	ตลอดเวลา	-1
ฉันรู้สึกเหงา	บางครั้ง	0	บางครั้ง	0
ฉันมีปัญหาในการทำแบบฝึกหัดและการบ้าน	ตลอดเวลา	-1	ตลอดเวลา	-1
ฉันมีความสุขในสิ่งที่ฉันเป็น	บางครั้ง	0	ตลอดเวลา	1
ฉันรู้สึกเงินอายุเวลาพบปะกับคนอื่น	ตลอดเวลา	-1	บางครั้ง	0
ฉันเป็นสมาชิกคนสำคัญของครอบครัว	ตลอดเวลา	1	ตลอดเวลา	1
ฉันอยากให้ร่างกายของฉันเปลี่ยนไปจากนี้	บางครั้ง	0	ตลอดเวลา	-1
ฉันเป็นหัวโจกหรือผู้นำในการเล่นกับเพื่อน	ไม่เคย	-1	ไม่เคย	-1

ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลคะแนนจากแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ข. (ต่อ)

ความรู้สึก	ก่อนการจัดกิจกรรม		หลังการจัดกิจกรรม	
	ความถี่	คะแนน	ความถี่	คะแนน
ฉันชอบร่วมกิจกรรมการเรียน	บางครั้ง	0	ตลอดเวลา	1
ฉันไม่ภูมิใจกับอะไรเลยที่เกี่ยวกับตนเอง	ตลอดเวลา	-1	บางครั้ง	0
ฉันอยากได้รับประสบการณ์ใหม่ๆที่ทำทาย	ไม่เคย	-1	ตลอดเวลา	1
ฉันรู้สึกว่ามีเพื่อนหรือน้องทำสิ่งต่างๆได้ดีกว่าฉัน	ไม่เคย	1	บางครั้ง	0
ฉันหน้าตาดี	ไม่เคย	-1	ไม่เคย	-1
ฉันเป็นเพื่อนที่ดี	บางครั้ง	0	บางครั้ง	0
ฉันอยากเป็นนักเรียนที่ดีกว่านี้	บางครั้ง	0	ตลอดเวลา	-1
ฉันเป็นคนดี	บางครั้ง	0	บางครั้ง	0
ฉันไม่ค่อยแสดงอารมณ์ความรู้สึกของตนเอง	ตลอดเวลา	-1	บางครั้ง	0
ฉันเป็นลูกที่ดี	ตลอดเวลา	1	ตลอดเวลา	1
ฉันขี้มั่ว	ไม่เคย	-1	บางครั้ง	0
ฉันอยากเหมือนคนอื่นๆ	บางครั้ง	0	ไม่เคย	1
ฉันชอบยกมือตอบคำถามของครูหรือทำ โจทย์หน้าชั้นเรียน	บางครั้ง	0	บางครั้ง	0
ฉันมักจะขอมรับผิดเอง เวลาที่ฉันทำผิดพลาด	ตลอดเวลา	1	ตลอดเวลา	1
รวม		-9		4

3) นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ค.

ข้อมูลพื้นฐาน นักเรียน ค. เพศชาย อายุ 11 ปี กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จากการสัมภาษณ์ครูประจำชั้นเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนและผู้วิจัยได้ทำการสังเกตพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนด้วยตนเอง พบว่า นักเรียน ค. มีส่วนร่วมกับกิจกรรมในห้องเรียนดี อาสาตอบคำถามอยู่เสมอ แต่นักเรียน ค. มีปัญหากับเพื่อนร่วมชั้นจำนวนมาก คือ นักเรียน ค. มีกิริยาและการแสดงออกที่ค่อนข้างรุนแรง โยนของให้เพื่อน พุดเสียงดัง และเมื่อโกรธก็จะแสดงอาการ โกรธอย่างรุนแรง ทำให้เพื่อนไม่อยากจะยุ่งเกี่ยว

มักจะล้อเลียน ว่ากล่าวด้วยถ้อยคำรุนแรง และร่วมกันต่อต้านสิ่งที่นักเรียน ค. แสดงออก ไม่ว่าจะ เป็นด้านลบหรือด้านบวก ทำให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาคือเมื่อใดที่นักเรียน ค. พบกับ สถานการณ์ถูกเพื่อนต่อต้าน นักเรียนจะมีพฤติกรรมซึมเศร้า ไม่สนใจเรียน ไม่อาสาตอบคำถาม และล้มเลิกสิ่งที่กำลังทำอยู่ แต่ถ้าเมื่อใดนักเรียน ไม่มีปัญหากับเพื่อน นักเรียนก็จะมีพฤติกรรมที่ดี อาจมีงานค้างบ้าง แต่ค่อนข้างน้อย และจากการตอบแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับ นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีผลคะแนนก่อนและหลังทำกิจกรรมละครบำบัด ดังตาราง

ตารางที่ 4 แสดงข้อมูลคะแนนจากแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ค.

ความรู้สึก	ก่อนการจัดกิจกรรม ละครบำบัด		หลังการจัดกิจกรรม ละครบำบัด	
	ความถี่	คะแนน	ความถี่	คะแนน
ฉันไม่ค่อยมั่นใจเวลาจะทำสิ่งต่างๆ	บางครั้ง	0	บางครั้ง	0
ฉันทำให้พ่อแม่ไม่มีความสุข	บางครั้ง	0	ไม่เคย	1
ฉันชอบรูปร่างหน้าตาของตัวเอง	ไม่เคย	-1	บางครั้ง	0
ฉันรู้สึกดีกับตนเองเวลาฉันอยู่กับเพื่อนๆ	ไม่เคย	-1	บางครั้ง	0
ฉันอยากเข้าใจมากกว่านี้ เวลาครูอธิบาย	บางครั้ง	0	บางครั้ง	0
ฉันมีความพยายาม ในการทำสิ่งต่างๆ ไม่ ล้มเลิกง่ายๆ	ตลอดเวลา	1	ตลอดเวลา	1
ฉันรู้สึกว่าตนเองไม่น่าสนใจ ไม่มีใครรู้จักฉัน	บางครั้ง	0	บางครั้ง	0
ฉันได้รับการสนับสนุนที่ดีจากครอบครัว	ตลอดเวลา	1	ตลอดเวลา	1
ฉันอยากสูงใกล้เคียงกับเด็กวัยเดียวกัน	บางครั้ง	0	บางครั้ง	0
ฉันรู้สึกเหงา	ตลอดเวลา	-1	บางครั้ง	0
ฉันมีปัญหาในการทำแบบฝึกหัดและการบ้าน	บางครั้ง	0	บางครั้ง	0
ฉันมีความสุขในสิ่งที่ฉันเป็น	ไม่เคย	-1	ตลอดเวลา	1
ฉันรู้สึกเงินอายุเวลาพบปะกับคนอื่น	ไม่เคย	1	ไม่เคย	1
ฉันเป็นสมาชิกคนสำคัญของครอบครัว	บางครั้ง	0	บางครั้ง	0
ฉันอยากให้ร่างกายของฉันเปลี่ยนไปจากนี้	บางครั้ง	0	บางครั้ง	0
ฉันเป็นหัวใจหรือผู้นำในการเล่นกับเพื่อนๆ	ไม่เคย	-1	ไม่เคย	-1

ตารางที่ 4 แสดงข้อมูลคะแนนจากแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ค. (ต่อ)

ความรู้สึก	ก่อนการจัดกิจกรรม		หลังการจัดกิจกรรม	
	ความถี่	คะแนน	ความถี่	คะแนน
ฉันชอบร่วมกิจกรรมการเรียน	ตลอดเวลา	1	ตลอดเวลา	1
ฉันไม่ภูมิใจกับอะไรเลยที่เกี่ยวกับตนเอง	บางครั้ง	0	บางครั้ง	0
ฉันอยากได้รับประสบการณ์ใหม่ๆที่ทำหาย	ไม่เคย	-1	ตลอดเวลา	1
ฉันรู้สึกว่ามีหรือน้องทำสิ่งต่างๆได้ดีกว่าฉัน	ตลอดเวลา	-1	บางครั้ง	0
ฉันหน้าตาดี	ไม่เคย	-1	ไม่เคย	-1
ฉันเป็นเพื่อนที่ดี	บางครั้ง	0	บางครั้ง	0
ฉันอยากเป็นนักเรียนที่ดีกว่านี้	บางครั้ง	0	บางครั้ง	0
ฉันเป็นคนดี	บางครั้ง	0	บางครั้ง	0
ฉันไม่ค่อยแสดงอารมณ์ความรู้สึกของตนเอง	บางครั้ง	0	บางครั้ง	0
ฉันเป็นลูกที่ดี	ตลอดเวลา	1	บางครั้ง	0
ฉันยิ้มสวย	ไม่เคย	-1	ตลอดเวลา	1
ฉันอยากเหมือนคนอื่น ๆ	บางครั้ง	0	บางครั้ง	0
ฉันชอบยกมือตอบคำถามของครูหรือทำ โจทย์หน้าชั้นเรียน	ตลอดเวลา	1	ตลอดเวลา	1
ฉันมักจะยอมรับผิดเอง เวลาที่ฉันทำผิดพลาด	บางครั้ง	0	บางครั้ง	0
รวม		-3		7

ข้อมูลคะแนนกลุ่มเป้าหมายจากแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ สามารถนำมาแปลผลเป็นระดับการเห็นคุณค่าในตนเองได้โดยใช้เกณฑ์ในการประเมินผลคะแนนดังนี้

คะแนน -30 ถึง -19	ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำมาก
คะแนน -18 ถึง -7	ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองค่อนข้างต่ำ
คะแนน -6 ถึง 6	ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองปานกลาง
คะแนน 7 ถึง 18	ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองค่อนข้างสูง
คะแนน 19 ถึง 30	ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูงมาก

ซึ่งสามารถสรุปผลการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ได้ตาม ตารางที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 5 แสดงภาพรวมข้อมูลคะแนนจากแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียนที่มี ปัญหาทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมละครบำบัด

ลำดับ	คะแนนจากแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้			
	ก่อนการใช้กิจกรรมละครบำบัด		หลังการใช้กิจกรรมละครบำบัด	
	คะแนน	ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง	คะแนน	ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง
นักเรียน ก.	-7	ค่อนข้างต่ำ	5	ปานกลาง
นักเรียน ข.	-9	ค่อนข้างต่ำ	4	ปานกลาง
นักเรียน ค.	-3	ปานกลาง	7	ค่อนข้างสูง

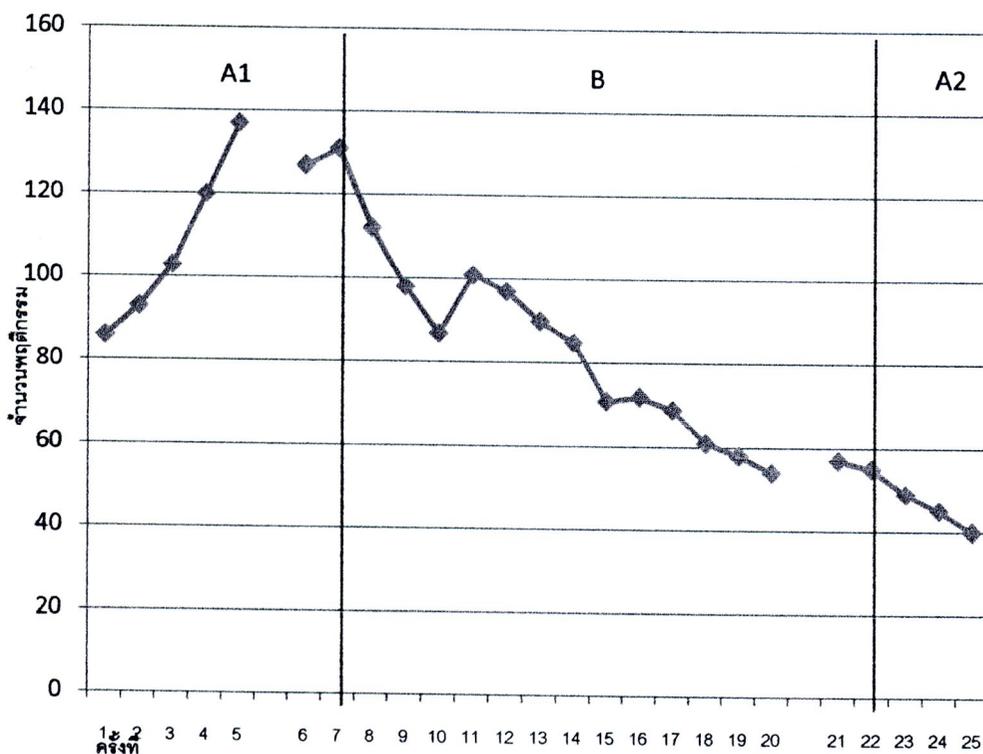
จากตารางที่ 5 แสดงผลการประเมินระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ พบว่า ก่อนการทดลองใช้กิจกรรมละครบำบัด นักเรียน ก. และนักเรียน ข. มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองค่อนข้างต่ำ นักเรียน ค. มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองปานกลาง และหลังการทดลองใช้กิจกรรมละครบำบัด นักเรียน ก. และนักเรียน ข. มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูงขึ้น นั่นคือ มีการเห็นคุณค่าในตนเองระดับปานกลาง ส่วนนักเรียน ค. มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูงขึ้นเช่นกัน นั่นคือ มีการเห็นคุณค่าในตนเองระดับค่อนข้างสูง

2. การแสดงความถี่ของการเกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เนื่องมาจากการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำในห้องเรียน ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย 3 คน ตลอดการทดลอง 3 ระยะ ดังปรากฏผลในภาพที่ 2-4 ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ใช้แทนความหมายดังนี้

- A1 แทน ระยะการเกิดพฤติกรรม ระยะที่ 1 (ระยะเส้นฐาน)
 B แทน ระยะการเกิดพฤติกรรม ระยะที่ 2 (ระยะทดลอง)
 A2 แทน ระยะการเกิดพฤติกรรม ระยะที่ 3 (ระยะการถอดถอน)

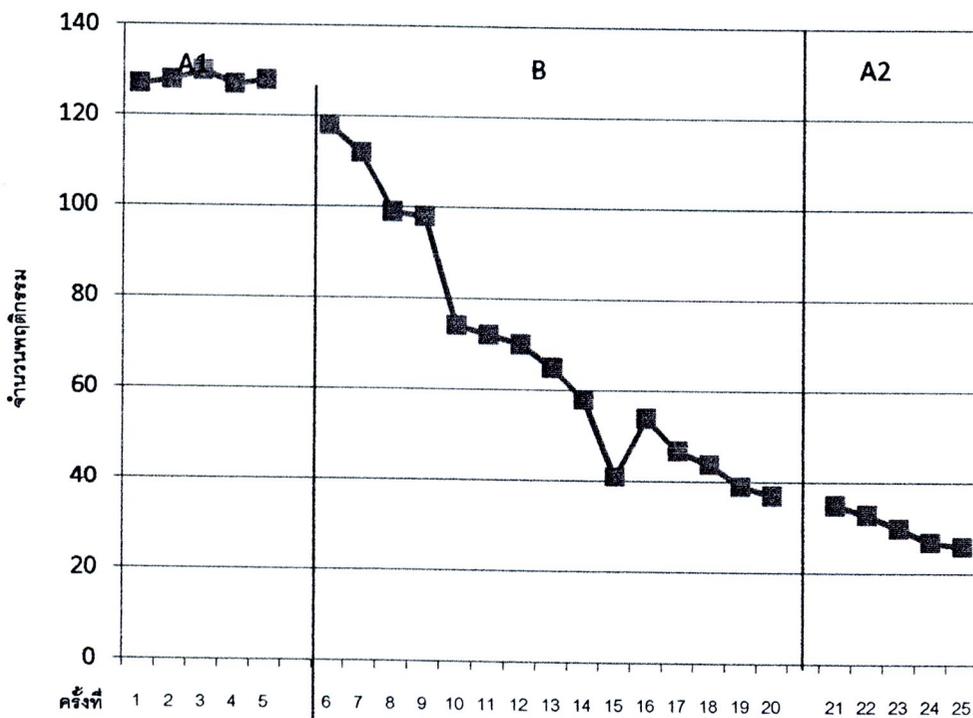
1) นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ก.

ภาพที่ 3 แสดงจำนวนความถี่รวมของพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ก. ทั้ง 3 ระยะ

จากแผนภาพ ระยะที่ 1 ระยะก่อนการทดลองพบว่านักเรียน ก. มีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ ในระดับปานกลางก่อนไปทางสูง นั่นคือ มีจำนวนพฤติกรรมอยู่ระหว่าง 86 – 137 ครั้ง ในระยะที่ 2 ระยะทดลองการใช้กิจกรรมละครบำบัด พบว่านักเรียนแสดงพฤติกรรมลดลงแต่ไม่ต่อเนื่อง มีการเกิดพฤติกรรมอยู่ระหว่าง 54 – 131 ครั้ง และระยะที่ 3 ระยะถอดถอน พบว่า นักเรียนแสดงพฤติกรรมอยู่ระหว่าง 40 – 57 ครั้ง และมีแนวโน้มว่าจะมีพฤติกรรมลดลง

2) นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ข.

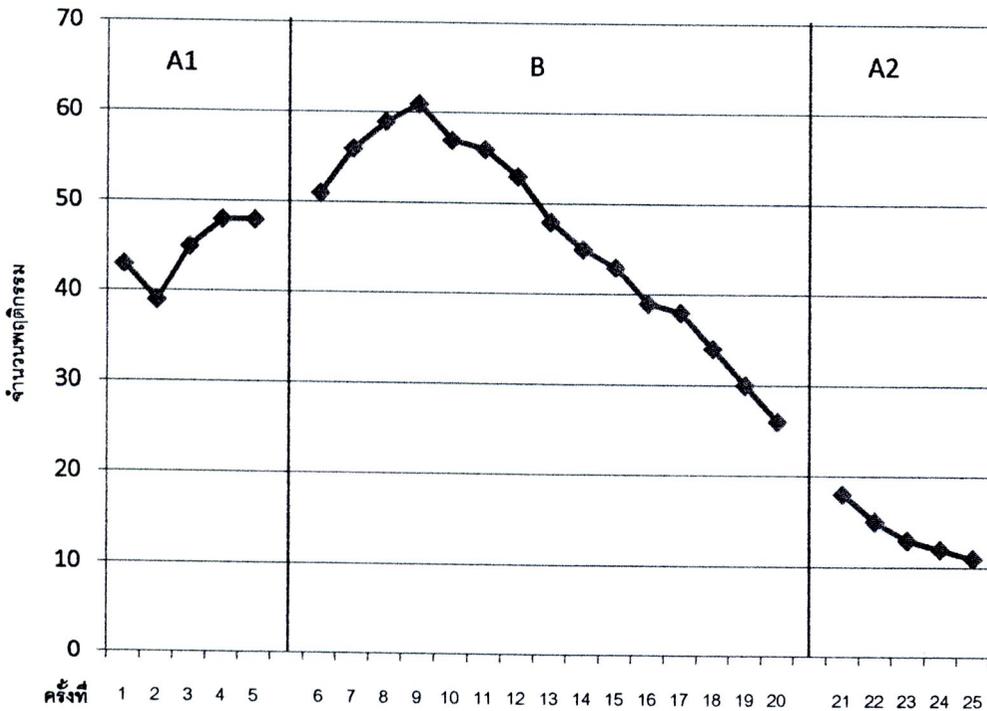

ภาพที่ 4 แสดงจำนวนความถี่รวมของพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ข. ทั้ง 3 ระยะ

จากแผนภาพ ระยะที่ 1 ระยะก่อนการทดลอง พบว่านักเรียน ข. มีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ ในระดับสูงและคงที่ นั่นคือ มีจำนวนพฤติกรรมอยู่ระหว่าง 127 – 130 ครั้ง ในระยะที่ 2 ระยะทดลองการใช้กิจกรรมละครบำบัด พบว่านักเรียนแสดงพฤติกรรมลดลงอย่างต่อเนื่อง มีการเกิดพฤติกรรมอยู่ระหว่าง 37 – 118 ครั้ง และระยะที่ 3 ระยะถอดถอน พบว่านักเรียน

แสดงพฤติกรรมลดลงจากระยะที่ 1 อย่างเห็นได้ชัด นั่นคือ มีจำนวนพฤติกรรมอยู่ระหว่าง 26 – 37 ครั้ง และมีแนวโน้มว่าจะมีลดลงเกือบคงที่

3) นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ค.

ภาพที่ 5 แสดงจำนวนความถี่รวมของพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ค. ทั้ง 3 ระยะ

จากแผนภาพ ระยะที่ 1 ระยะก่อนการทดลอง พบว่านักเรียน ค. มีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ ในระดับปานกลางและเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง นั่นคือ มีจำนวนพฤติกรรมอยู่ระหว่าง 39 – 48 ครั้ง ในระยะที่ 2 ระยะทดลองการใช้กิจกรรมละครบำบัด พบว่า ในเริ่มต้นนักเรียนยังคงแสดงพฤติกรรมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องก่อนจะลดพฤติกรรมลง มีการเกิดพฤติกรรมอยู่ระหว่าง 26 – 61 ครั้ง และระยะที่ 3 ระยะถดถอย พบว่านักเรียนแสดงพฤติกรรมลดลงและค่อนข้างคงที่ นั่นคือ มีจำนวนพฤติกรรมอยู่ระหว่าง 11 – 18 ครั้ง

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้จำแนกรายละเอียดพฤติกรรมในห้องเรียนที่แสดงออกถึงการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จำนวน 10 พฤติกรรม โดยการเกิดแต่ละพฤติกรรมคิดเป็นค่าเฉลี่ย (x) จำนวนครั้งที่เกิดขึ้นต่อวันใน 3 ระยะ ดังตารางที่ 6 ต่อไปนี้

ตารางที่ 6 แสดงความถี่พฤติกรรมในห้องเรียนที่แสดงออกถึงการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ตลอดการทดลอง 3 ระยะ

พฤติกรรมในห้องเรียน	นักเรียน ก.			นักเรียน ข.			นักเรียน ค.		
	(A1)	(B)	(A2)	(A1)	(B)	(A2)	(A1)	(B)	(A2)
ไม่สบตาครูผู้สอน ก้มหน้า หรือมองไปทางอื่น	20	17.1	9	14.4	8.4	0.9	2.4	1.3	0.2
ไม่อาสาตอบคำถาม	16.4	15.6	9.6	19.2	10.8	1.3	1.2	1.4	0
มีท่าทางไม่มั่นใจเมื่อต้องตอบคำถาม	2.6	1.3	0.4	12.4	8.2	1.5	5.6	6.9	0.8
ตอบคำถามว่า “ไม่ทราบ” หรือ “จำไม่ได้”	0.6	0.6	0	6.2	4.8	1.5	2.6	2.7	2.2
ซึมเศร้า มีท่าทางกังวล	5.8	2.1	0	18.6	10.7	1.3	6.4	7.1	1.6
ไม่สนใจทำกิจกรรมในชั้นเรียน ไม่กระตือรือร้น	21.2	18.2	8.6	5.4	3.4	0.8	7	7.2	2.2
ล้มเลิกง่าย	8.2	5	2.4	6.6	3.8	0.9	6.8	7.6	2.2
นั่งในจุดที่ไม่เป็นที่สังเกต เช่น หลังห้อง หรือหลังเก้าอี้	6	3.6	2.2	15.8	5.7	0.7	7.4	7.5	2.2
ต้องพึ่งพาเพื่อน หรือครูในการทำงานกลุ่ม หรือแบบฝึกหัด	10.8	9.2	6.8	14.8	6.6	0.7	2.6	2.5	0.6
มีงานค้าง	17.6	14.8	10.2	15.2	6.1	2	2.6	2.6	1.8
รวม	109.2	87.5	49.2	128.6	68.5	11.6	44.6	46.8	13.8

จากตารางที่ 6 พบว่าความถี่ของพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในห้องเรียน จำนวน 10 พฤติกรรม ที่แสดงออกถึงการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ 3 คน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) นักเรียน ก.

พฤติกรรมไม่สบตาครูผู้สอน ก้มหน้า หรือมองไปทางอื่น พบว่าในระยะเส้นฐาน นักเรียน ก. มีพฤติกรรมโดยเฉลี่ย จำนวน 20 ครั้ง ในระยะที่ 2 ระยะการทดลองใช้กิจกรรมละครบำบัด นักเรียน ก. แสดงพฤติกรรมโดยเฉลี่ยลดลงเหลือจำนวน 17.1 ครั้ง และในระยะที่ 3 ระยะถอดถอน พบว่า นักเรียน ก. แสดง พฤติกรรมโดยเฉลี่ย ลดลงเหลือจำนวน 9 ครั้ง แสดงว่านักเรียน ก. แสดง พฤติกรรมไม่สบตาครูผู้สอน ก้มหน้า หรือมองไปทางอื่นลดลง อย่างต่อเนื่อง

พฤติกรรมไม่อาสาตอบคำถาม พบว่าในระยะเส้นฐาน นักเรียน ก. มีพฤติกรรมโดยเฉลี่ย จำนวน 16.4 ครั้ง ในระยะที่ 2 ระยะการทดลองใช้กิจกรรมละครบำบัด นักเรียน ก. แสดงพฤติกรรมโดยเฉลี่ยลดลงเหลือจำนวน 15.6 ครั้ง และในระยะที่ 3 ระยะถอดถอนพบว่า นักเรียน ก. แสดง พฤติกรรมโดยเฉลี่ย ลดลงเหลือจำนวน 9.6 ครั้ง แสดงว่านักเรียน ก. แสดงพฤติกรรมไม่อาสาตอบ คำถามลดลง อย่างต่อเนื่อง

พฤติกรรมมีท่าทางไม่มั่นใจเมื่อต้องตอบคำถาม พบว่าในระยะเส้นฐาน นักเรียน ก. มี พฤติกรรมโดยเฉลี่ย จำนวน 2.6 ครั้ง ในระยะที่ 2 ระยะการทดลองใช้กิจกรรมละครบำบัด นักเรียน ก. แสดงพฤติกรรมโดยเฉลี่ยลดลงเหลือจำนวน 1.3 ครั้ง และในระยะที่ 3 ระยะถอดถอนพบว่า นักเรียน ก. แสดง พฤติกรรมโดยเฉลี่ย ลดลงเหลือจำนวน 0.4 ครั้ง แสดงว่านักเรียน ก. แสดง พฤติกรรมมีท่าทางไม่มั่นใจเมื่อต้องตอบคำถามลดลง อย่างต่อเนื่อง

พฤติกรรมตอบคำถามว่า “ไม่ทราบ” หรือ “จำไม่ได้” พบว่าในระยะเส้นฐาน นักเรียน ก. มี พฤติกรรมโดยเฉลี่ย จำนวน 0.6 ครั้ง ในระยะที่ 2 ระยะการทดลองใช้กิจกรรมละครบำบัด นักเรียน ก. แสดงพฤติกรรมโดยเฉลี่ยคงที่ จำนวน 0.6 ครั้ง และในระยะที่ 3 ระยะถอดถอนพบว่า นักเรียน ก. แสดง พฤติกรรมโดยเฉลี่ย ลดลงเหลือจำนวน 0 ครั้ง แสดงว่านักเรียน ก. แสดงพฤติกรรมตอบ คำถามว่า “ไม่ทราบ” หรือ “จำไม่ได้” คงที่ ในระยะที่ 2 และแสดงพฤติกรรมลดลง ในระยะที่ 3

พฤติกรรมซึมเศร้า มีท่าทางกังวล พบว่าในระยะเส้นฐาน นักเรียน ก. มีพฤติกรรมโดยเฉลี่ย จำนวน 5.8 ครั้ง ในระยะที่ 2 ระยะการทดลองใช้กิจกรรมละครบำบัด นักเรียน ก. แสดงพฤติกรรม โดยเฉลี่ยลดลงเหลือจำนวน 2.1 ครั้ง และในระยะที่ 3 ระยะถอดถอนพบว่า นักเรียน ก. แสดง พฤติกรรมโดยเฉลี่ย ลดลงเหลือจำนวน 0 ครั้ง แสดงว่านักเรียน ก. แสดงพฤติกรรมซึมเศร้า มี ท่าทางกังวลลดลง อย่างต่อเนื่อง

พฤติกรรมไม่สนใจทำกิจกรรมในชั้นเรียน ไม่กระตือรือร้น พบว่าในระยะเส้นฐาน นักเรียน ก. มีพฤติกรรมโดยเฉลี่ย จำนวน 21.2 ครั้ง ในระยะที่ 2 ระยะการทดลองใช้กิจกรรมละคร บำบัด นักเรียน ก. แสดงพฤติกรรมโดยเฉลี่ยลดลงเหลือจำนวน 18.2 ครั้ง และในระยะที่ 3 ระยะ

ถอดถอนพบว่า นักเรียน ก. แสดง พฤติกรรมโดยเฉลี่ย ลดลงเหลือจำนวน 8.6 ครั้ง แสดงว่านักเรียน ก. แสดงพฤติกรรมไม่สนใจทำกิจกรรมในชั้นเรียน ไม่กระตือรือร้นลดลง อย่างต่อเนื่อง

พฤติกรรมล้มเลิกง่าย พบว่าในระยะเสั้่นฐาน นักเรียน ก. มีพฤติกรรมโดยเฉลี่ย จำนวน 8.2 ครั้ง ในระยะที่ 2 ระยะการทดลองใช้กิจกรรมละครบำบัด นักเรียน ก. แสดงพฤติกรรมโดยเฉลี่ย ลดลงเหลือจำนวน 5 ครั้ง และในระยะที่ 3 ระยะถอดถอนพบว่า นักเรียน ก. แสดง พฤติกรรมโดยเฉลี่ย ลดลงเหลือจำนวน 2.4 ครั้ง แสดงว่านักเรียน ก. แสดงพฤติกรรมล้มเลิกง่ายลดลง อย่างต่อเนื่อง

พฤติกรรมนั่งในจุดที่ไม่เป็นที่สังเกต เช่นหลังห้อง หรือหลังเก้าอี้ พบว่าในระยะเสั้่นฐาน นักเรียน ก. มีพฤติกรรมโดยเฉลี่ย จำนวน 6 ครั้ง ในระยะที่ 2 ระยะการทดลองใช้กิจกรรมละครบำบัด นักเรียน ก. แสดงพฤติกรรมโดยเฉลี่ยลดลงเหลือ จำนวน 3.6 ครั้ง และในระยะที่ 3 ระยะถอดถอนพบว่า นักเรียน ก. แสดง พฤติกรรมโดยเฉลี่ย ลดลงเหลือจำนวน 2.2 ครั้ง แสดงว่านักเรียน ก. แสดงพฤติกรรมนั่งในจุดที่ไม่เป็นที่สังเกต เช่นหลังห้องหรือหลังเก้าอี้ ลดลง อย่างต่อเนื่อง

พฤติกรรมต้องพึ่งพาเพื่อนหรือครู ในการทำงานกลุ่มหรือแบบฝึกหัด พบว่าในระยะเสั้่นฐาน นักเรียน ก. มีพฤติกรรมโดยเฉลี่ย จำนวน 10.8 ครั้ง ในระยะที่ 2 ระยะการทดลองใช้กิจกรรมละครบำบัด นักเรียน ก. แสดงพฤติกรรมโดยเฉลี่ยลดลงเหลือจำนวน 9.2 ครั้ง และในระยะที่ 3 ระยะถอดถอนพบว่า นักเรียน ก. แสดง พฤติกรรมโดยเฉลี่ย ลดลงเหลือจำนวน 6.8 ครั้ง แสดงว่านักเรียน ก. แสดงพฤติกรรมต้องพึ่งพาเพื่อนหรือครู ในการทำงานกลุ่มหรือแบบฝึกหัด ลดลง อย่างต่อเนื่อง

พฤติกรรมมีงานค้าง พบว่าในระยะเสั้่นฐาน นักเรียน ก. มีพฤติกรรมโดยเฉลี่ย จำนวน 17.6 ครั้ง ในระยะที่ 2 ระยะการทดลองใช้กิจกรรมละครบำบัด นักเรียน ก. แสดงพฤติกรรมโดยเฉลี่ย ลดลงเหลือ จำนวน 14.8 ครั้ง และในระยะที่ 3 ระยะถอดถอนพบว่า นักเรียน ก. แสดง พฤติกรรมโดยเฉลี่ย ลดลงเหลือจำนวน 10.2 ครั้ง แสดงว่านักเรียน ก. แสดงพฤติกรรมมีงานค้างลดลง อย่างต่อเนื่อง

2. นักเรียน ข.

พฤติกรรมไม่สบตาครูผู้สอน ก้มหน้า หรือมองไปทางอื่น พบว่าในระยะเสั้่นฐาน นักเรียน ข. มีพฤติกรรมโดยเฉลี่ย จำนวน 14.4 ครั้ง ในระยะที่ 2 ระยะการทดลองใช้กิจกรรมละครบำบัด นักเรียน ข. แสดงพฤติกรรมโดยเฉลี่ยลดลงเหลือจำนวน 8.4 ครั้ง และในระยะที่ 3 ระยะถอดถอนพบว่า นักเรียน ข. แสดง พฤติกรรมโดยเฉลี่ย ลดลงเหลือจำนวน 0.9 ครั้ง แสดงว่านักเรียน ข. แสดง พฤติกรรมไม่สบตาครูผู้สอน ก้มหน้า หรือมองไปทางอื่นลดลง อย่างต่อเนื่อง

พฤติกรรมนั่งในจุดที่ไม่เป็นที่สังเกต เช่นหลังห้อง หรือหลังเก้าอี้ พบว่าในระยะเส้นฐาน นักเรียน ข. มีพฤติกรรมโดยเฉลี่ย จำนวน 15.8 ครั้ง ในระยะที่ 2 ระยะการทดลองใช้กิจกรรมละคร บำบัด นักเรียน ข. แสดงพฤติกรรมโดยเฉลี่ยลดลงเหลือ จำนวน 5.7 ครั้ง และในระยะที่ 3 ระยะถอด ถอนพบว่า นักเรียน ข. แสดง พฤติกรรมโดยเฉลี่ย ลดลงเหลือจำนวน 0.7 ครั้ง แสดงว่านักเรียน ข. แสดงพฤติกรรมนั่งในจุดที่ไม่เป็นที่สังเกต เช่นหลังห้องหรือหลังเก้าอี้ ลดลง อย่างต่อเนื่อง

พฤติกรรมต้องพึ่งพาเพื่อนหรือครู ในการทำงานกลุ่มหรือแบบฝึกหัด พบว่าในระยะเส้น ฐาน นักเรียน ข. มีพฤติกรรมโดยเฉลี่ย จำนวน 14.8 ครั้ง ในระยะที่ 2 ระยะการทดลองใช้กิจกรรม ละครบำบัด นักเรียน ข. แสดงพฤติกรรมโดยเฉลี่ยลดลงเหลือจำนวน 6.6 ครั้ง และในระยะที่ 3 ระยะถอดถอนพบว่า นักเรียน ข. แสดง พฤติกรรมโดยเฉลี่ย ลดลงเหลือจำนวน 0.7 ครั้ง แสดงว่า นักเรียน ข. แสดงพฤติกรรมต้องพึ่งพาเพื่อนหรือครู ในการทำงานกลุ่มหรือแบบฝึกหัด ลดลง อย่าง ต่อเนื่อง

พฤติกรรมมีงานค้าง พบว่าในระยะเส้นฐาน นักเรียน ข. มีพฤติกรรมโดยเฉลี่ย จำนวน 15.2 ครั้ง ในระยะที่ 2 ระยะการทดลองใช้กิจกรรมละครบำบัด นักเรียน ข. แสดงพฤติกรรมโดยเฉลี่ย ลดลงเหลือ จำนวน 6.1 ครั้ง และในระยะที่ 3 ระยะถอดถอนพบว่า นักเรียน ข. แสดง พฤติกรรมโดย เฉลี่ยลดลง เหลือจำนวน 2 ครั้ง แสดงว่านักเรียน ข. แสดงพฤติกรรมมีงานค้างลดลง อย่างต่อเนื่อง

3. นักเรียน ค.

พฤติกรรมไม่สบตาครูผู้สอน ก้มหน้า หรือมองไปทางอื่น พบว่าในระยะเส้นฐาน นักเรียน ค. มีพฤติกรรมโดยเฉลี่ย จำนวน 2.4 ครั้ง ในระยะที่ 2 ระยะการทดลองใช้กิจกรรมละครบำบัด นักเรียน ค. แสดงพฤติกรรมโดยเฉลี่ยลดลงเหลือจำนวน 1.3 ครั้ง และในระยะที่ 3 ระยะถอดถอน พบว่า นักเรียน ค. แสดง พฤติกรรมโดยเฉลี่ย ลดลงเหลือจำนวน 0.2 ครั้ง แสดงว่านักเรียน ค. แสดง พฤติกรรมไม่สบตาครูผู้สอน ก้มหน้า หรือมองไปทางอื่นลดลง อย่างต่อเนื่อง

พฤติกรรมไม่อาสาตอบคำถาม พบว่าในระยะเส้นฐาน นักเรียน ค. มีพฤติกรรมโดยเฉลี่ย จำนวน 1.2 ครั้ง ในระยะที่ 2 ระยะการทดลองใช้กิจกรรมละครบำบัด นักเรียน ค. แสดงพฤติกรรม โดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 1.4 ครั้ง และในระยะที่ 3 ระยะถอดถอนพบว่า นักเรียน ค. แสดง พฤติกรรมโดยเฉลี่ย ลดลงเหลือจำนวน 0 ครั้ง แสดงว่านักเรียน ค. แสดงพฤติกรรมไม่อาสาตอบ คำถามเพิ่มขึ้นในระยะที่ 2 และมีพฤติกรรมลดลงระยะที่ 3

พฤติกรรมมีท่าทางไม่มั่นใจเมื่อต้องตอบคำถาม พบว่าในระยะเส้นฐาน นักเรียน ค. มี พฤติกรรมโดยเฉลี่ย จำนวน 5.6 ครั้ง ในระยะที่ 2 ระยะการทดลองใช้กิจกรรมละครบำบัด นักเรียน ค. แสดงพฤติกรรมโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้น เป็นจำนวน 6.9 ครั้ง และในระยะที่ 3 ระยะถอดถอนพบว่า

นักเรียน ค. แสดง พฤติกรรม โดยเฉลี่ย ลดลงเหลือจำนวน 0.8 ครั้ง แสดงว่านักเรียน ค. แสดง พฤติกรรมมีท่าทางไม่มั่นใจเมื่อต้องตอบคำถามเพิ่มขึ้นในระบะที่ 2 และมีพฤติกรรมลดลงระบะที่ 3

พฤติกรรมตอบคำถามว่า “ไม่ทราบ” หรือ “จำไม่ได้” พบว่าในระบะเสันฐาน นักเรียน ค. มี พฤติกรรม โดยเฉลี่ย จำนวน 2.6 ครั้ง ในระบะที่ 2 ระบะการทดลองใช้กิจกรรมละครบ่าบัก นักเรียน ค. แสดง พฤติกรรม โดยเฉลี่ย เพิ่มขึ้น เป็นจำนวน 2.7 ครั้ง และในระบะที่ 3 ระบะถอดถอนพบว่า นักเรียน ค. แสดง พฤติกรรม โดยเฉลี่ย ลดลงเหลือจำนวน 2.2 ครั้ง แสดงว่านักเรียน ค. แสดง พฤติกรรมตอบคำถามว่า “ไม่ทราบ” หรือ “จำไม่ได้” เพิ่มขึ้นในระบะที่ 2 และมีพฤติกรรมลดลง ระบะที่ 3

พฤติกรรมซึมเศร้า มีท่าทางกังวล พบว่าในระบะเสันฐาน นักเรียน ค. มีพฤติกรรม โดยเฉลี่ย จำนวน 6.4 ครั้ง ในระบะที่ 2 ระบะการทดลองใช้กิจกรรมละครบ่าบัก นักเรียน ค. แสดง พฤติกรรม โดยเฉลี่ย เพิ่มขึ้น เป็นจำนวน 7.1 ครั้ง และในระบะที่ 3 ระบะถอดถอนพบว่า นักเรียน ค. แสดง พฤติกรรม โดยเฉลี่ย ลดลงเหลือจำนวน 1.6 ครั้ง แสดงว่านักเรียน ค. แสดง พฤติกรรมซึมเศร้า มี ท่าทางกังวลเพิ่มขึ้นในระบะที่ 2 และมีพฤติกรรมลดลงระบะที่ 3

พฤติกรรมไม่สนใจทำกิจกรรมในชั้นเรียน ไม่กระตือรือร้น พบว่าในระบะเสันฐาน นักเรียน ค. มีพฤติกรรม โดยเฉลี่ย จำนวน 7 ครั้ง ในระบะที่ 2 ระบะการทดลองใช้กิจกรรมละคร บ่าบัก นักเรียน ค. แสดง พฤติกรรม โดยเฉลี่ย เพิ่มขึ้น เป็นจำนวน 7.2 ครั้ง และในระบะที่ 3 ระบะ ถอดถอนพบว่า นักเรียน ค. แสดง พฤติกรรม โดยเฉลี่ย ลดลงเหลือจำนวน 2.2 ครั้ง แสดงว่านักเรียน ค. แสดง พฤติกรรมไม่สนใจทำกิจกรรมในชั้นเรียน ไม่กระตือรือร้นเพิ่มขึ้นในระบะที่ 2 และมี พฤติกรรมลดลงระบะที่ 3

พฤติกรรมล้มเลิกง่าย พบว่าในระบะเสันฐาน นักเรียน ค. มีพฤติกรรม โดยเฉลี่ย จำนวน 6.8 ครั้ง ในระบะที่ 2 ระบะการทดลองใช้กิจกรรมละครบ่าบัก นักเรียน ค. แสดง พฤติกรรม โดยเฉลี่ย เพิ่มขึ้น เป็นจำนวน 7.6 ครั้ง และในระบะที่ 3 ระบะถอดถอนพบว่า นักเรียน ค. แสดง พฤติกรรม โดยเฉลี่ย ลดลงเหลือจำนวน 2.2 ครั้ง แสดงว่านักเรียน ค. แสดง พฤติกรรมล้มเลิกง่ายเพิ่มขึ้นในระบะ ที่ 2 และมีพฤติกรรมลดลงในระบะที่ 3

พฤติกรรมนั่งในจุดที่ไม่เป็นที่สังเกต เช่น หลังห้อง หรือหลังเก้าอี้ พบว่าในระบะเสันฐาน นักเรียน ค. มีพฤติกรรม โดยเฉลี่ย จำนวน 7.4 ครั้ง ในระบะที่ 2 ระบะการทดลองใช้กิจกรรมละคร บ่าบัก นักเรียน ค. แสดง พฤติกรรม โดยเฉลี่ย เพิ่มขึ้น เป็นจำนวน 7.5 ครั้ง และในระบะที่ 3 ระบะ ถอดถอนพบว่า นักเรียน ค. แสดง พฤติกรรม โดยเฉลี่ย ลดลงเหลือจำนวน 2.2 ครั้ง แสดงว่านักเรียน ค. แสดง พฤติกรรมนั่งในจุดที่ไม่เป็นที่สังเกต เช่น หลังห้องหรือหลังเก้าอี้ เพิ่มขึ้นในระบะที่ 2 และมี พฤติกรรมลดลงในระบะที่ 3

พฤติกรรมต้องพึ่งพาเพื่อนหรือครู ในการทำงานกลุ่มหรือแบบฝึกหัด พบว่าในระยะเส้นฐาน นักเรียน ค. มีพฤติกรรมโดยเฉลี่ย จำนวน 2.6 ครั้ง ในระยะที่ 2 ระยะการทดลองใช้กิจกรรมละครบำบัด นักเรียน ค. แสดงพฤติกรรมโดยเฉลี่ยลดลงเหลือจำนวน 2.5 ครั้ง และในระยะที่ 3 ระยะถอดถอนพบว่า นักเรียน ค. แสดง พฤติกรรมโดยเฉลี่ย ลดลงเหลือจำนวน 0.6 ครั้ง แสดงว่านักเรียน ค. แสดงพฤติกรรมต้องพึ่งพาเพื่อนหรือครู ในการทำงานกลุ่มหรือแบบฝึกหัด ลดลง อย่างต่อเนื่อง

พฤติกรรมมีงานค้าง พบว่าในระยะเส้นฐาน นักเรียน ค. มีพฤติกรรมโดยเฉลี่ย จำนวน 2.6 ครั้ง ในระยะที่ 2 ระยะการทดลองใช้กิจกรรมละครบำบัด นักเรียน ค. แสดงพฤติกรรมโดยเฉลี่ยคงที่ เป็นจำนวน 2.6 ครั้ง และในระยะที่ 3 ระยะถอดถอนพบว่า นักเรียน ค. แสดง พฤติกรรมโดยเฉลี่ยลดลง เหลือจำนวน 1.8 ครั้ง แสดงว่านักเรียน ค. แสดงพฤติกรรมมีงานค้างคงที่ ในระยะที่ 2 และมีพฤติกรรมลดลงในระยะที่ 3